



**Πρωτ. Βασίλειος Α. Γεωργόπουλος, Δρ. Θ.**

Σε προηγούμενο άρθρο μας είχαμε αναφερθεί για ορισμένες κινήσεις στον προτεσταντικό χώρο, που αποδέχονταν την εφάμαρτο κατάσταση της ομοφυλοφιλίας. Το άρθρο μας αυτό αναφέρεται στην παρουσία του ίδιου φαινομένου στο χώρο του Πεντηκοστιανισμού.

Εξαιρέσαμε τον εν λόγω χώρο και κάνουμε ιδιαίτερη αναφορά για έναν επιπλέον λόγο. Γιατί είχαμε υπόψη μας την παλαιότερη μετά απολύτου βεβαιότητας τοποθέτηση του ιδρυτή της «Ελευθέρας Αποστολικής Εκκλησίας της Πεντηκοστής» που στο επίσημο δημοσιογραφικό όργανο της κίνησης, την εφημερίδα «Χριστιανισμός», συν τοίς άλλοις, ανέφερε:

«Πρώτον στην εκκλησία της Πεντηκοστής σε όλο τον κόσμο δεν μπορεί να σταθεί κανείς μέσα, αν δεν μετανοήσει πρώτα. Πόρνοι, ομοφυλόφιλοι, παιδεραστές και όλες αυτές οι διαστροφές, δεν μπορούν να σταθούν σε καμία εκκλησία, διότι υπάρχει έλεγχος, όχι μόνο των ποιμένων, αλλά και όλων των μελών» (Βλ. «Χριστιανισμός», Αρ. Φ. 157, Δεκέμβριος 1996, σ. 3).

Η τοποθέτηση του Έλληνα Πεντηκοστιανού δεν αφήνει περιθώριο για παρανοήσεις. Η πραγματικότητα, όμως, είναι διαφορετική απ' ό,τι παρουσιάζεται στον ισχυρισμό. Αδιάψευστη απόδειξη αποτελεί η «Εθνική Ομοφυλοφιλική Πεντηκοστιανή Συμμαχία» (National Gay Pentecostal Alliance). Η εν λόγω κίνηση ιδρύθηκε αρχικά τον Ιούλιο του 1980 στο Schenectady, N.Y. από τον πρώην αντιτριαδικό Πεντηκοστιανό William. H. Carrey μαζί με μια άλλη Πεντηκοστιανή και ονομάζονταν «Ομοφυλοφιλική Πεντηκοστιανή Συμμαχία». Αργότερα

προστέθηκε το «Εθνική» και το 1982 αναγνωρίστηκε στις Η.Π.Α από τις τοπικές ομοσπονδιακές αρχές ως «εκκλησία».

Σήμερα η Εθνική Ομοφυλοφιλική Πεντηκοστιανή Συμμαχία (NGPA) στις Η.Π.Α διαθέτει δικό της Πεντηκοστιανό Βιβλικό Ινστιτούτο στην σημερινή έδρα της στο Ferndale, MI, εκδίδει το διμηνιαίο έντυπο «Η Αποστολική Φωνή» (The Apostolic Voice), προσφέρει μαθήματα δια αλληλογραφίας και έχει κοινότητες, εκτός από την Νέα Υόρκη, στις πολιτείες Νότια Καρολίνα, Γεωργία, Μίτσιγκαν, Ιλλινόις, Αρκάνσας, Λουιζιάνα, Νεμπράσκα, Νεβάδα. Παραρτήματα «εκκλησίες» της κίνησης υπάρχουν και εκτός των Η.Π.Α, όπως στον Καναδά, την Νότια Αφρική, την Ινδονησία, την Ουκρανία, την Ρωσία και την Ιταλία.

Ολοκληρώνοντας την μικρή αναφορά μας στο θέμα θα θέλαμε να κάνουμε μια ακόμα επισήμανση. Είναι γνωστό ότι η Αγ. Γραφή χαρακτηρίζει την ομοφυλοφιλία ως «πάθος ατιμίας» (Ρωμ. 1, 26-27. Πρβλ. Λευτ. 18, 22. Κριτ. 19, 22) και μας διαβεβαιώνει κατηγορηματικά ότι και οι «αρσενοκοίται» «βασιλείαν Θεού ου κληρονομήσουσι» (Α' Κορ. 6, 9-10).

Παρά πάντα ταύτα η «Εθνική Ομοφυλοφιλική Πεντηκοστιανή Συμμαχία», αποδέχεται αυτό το «πάθος ατιμίας» και το διακηρύττει δημοσίως και όπως όλες οι Πεντηκοστιανικές αιρέσεις, ισχυρίζεται και αυτή ότι επιδημεί στις συνάξεις της το Άγιο Πνεύμα, και ότι τα μέλη της υποτίθεται ότι γλωσσολαλούν κ.λ.π. Αντιλαμβανόμαστε νομίζω πολύ εύκολα, ύστερα από τα παραπάνω, τι είδους πνεύμα είναι παρόν στο χώρο της εν λόγω Πεντηκοστιανής κίνησης.

-----  
ΥΓ: Επειδή πολλές φορές διάφοροι Πεντηκοστιανοί, όταν γίνεται αναφορά σε μεμπτά γεγονότα του χώρου τους, δυσκολεύονται να τα πιστέψουν και μιλούν για μισαλλοδοξία ή ανακρίβειες των Ορθοδόξων, για το ίδιο θέμα μπορούν να δουν και το αντίστοιχο λήμμα στο μεγάλο Πεντηκοστιανό Λεξικό των S. M. Burgess - E. M. Van der Maas, International Dictionary of Pentecostal and Charismatic Movements, 2003, σσ. 925 - 926, το οποίο λάβαμε και εμείς υπόψη μας.

[Πηγή](#)